

Blandad konfekt på julsalongen

Den av många förmodligen med spänning väntade vernissagen på årets julsalong ägde på lördagen rum i Konstmuseet. Närmare hundratalet konstutövare kunde då konstatera att deras verk funnit nåd inför juryns argusögon och ansetts representativa för västmanländsk konst just nu. Bland dem finns åtskilliga som tillhör någon av de två konstnärsgesällskaperna men också många skickliga och entusiastiska amatörer som troget återkommer på julsalongerna samt flera som för anmälan är nya bekantskaper. Tyvärr är flertalet utställare dock företrädda av så få verk att det är svårt att bilda sig en riktig föreställning om deras förmåga. En fylligare representation av var och en skulle visserligen minska antalet deltagare men kanske göra dem som kommit med större rättvisa. Kvaliteten är jämn och god på årets julsalong men som vanligt vid sådana här mönstringar finns det väl en och annan bild som förefaller att ha slunkit med under en trötthetsperiod i juryns arbete.

De flesta utställarna behandlar sitt uttrycksmedel tämligen konventionellt. Experimentlusta visar egentligen bara Hans Frøde i sina "glasbilder" och Ture Albert Andersson i sina "skrotskulpturer" men nytänkande finner vi dock i Livanna Lisbet Campbells stol och Nunne von Unges bord.

NATURMOTIV

Naturmotivet dominerar och endast ett fåtal utställare har gett sig på bilder med samhällsengagemang. Bland dem kan Christos Sourlös nämnas som i olja gjort en kommentar till vår invandrarpolitik. Ove Gidlöfs "Tidsbild" med öldricken ungdomar är som hans övriga målningar med "bilder i bilden" inte svår att tolka medan John A. Franzéns etsningar som behandlar observation och kom-

munikation inte är lika lättforcerade. B.G. Broströms realistiska framställningar av människor i olika situationer, varav "Gemensam väntan" gör det starkaste intrycket, har en djupare mening än den rent avbildande och detaljsamma kan sägas om Ronny Hårds noga genomarbetade målning. Ramverket i Ann Engströms känsligt gjorda blyertsteckning säger mer än huvudmotivet. Med oändligt tålmod punktmönstrar Robert Ståhl sin stora, för många skrämmande, bild av ett fårat kvinnoansikte. En lätt kolorering av tuschteckningen och effektfullt montage bidrar till uttryckskraften.

Bland tecknarna kan för övrigt noteras Björn-Ove Andersson och Sven G. Jonsson som båda tecknar naturalistiskt och detaljerat men ändå bevarat känsla och liv i sina bilder. Kraftfullt och expressivt tecknar Gunilla Bandolin och Ove Hjälmgården i kol. Den förra avbildande, den senare närmast abstrakt. Också Bengt Linnerud har ett kraftfullt men känsligt registrerande streck medan Hans Lif sensibelt och lätt antydande med raka streck skisserar sina porträtt. Marja Tenhunen har gjort fina och levande studier av en ekorre där linjeföringen är varsamt antydande.

AKVARELLER

Även på denna julsalong finns flera goda akvarellister bland vilka jag noterar Else Uhlmann med fräscha bilder av bokhusberg och Inger Åhs, som gjort ett rytmiskt intressant akvarellcollage, "Rörelse". Bra teknik som väl tar till vara akvarellfärgens speciella karaktär utmärker också Inge Bäckes och Folke Hammarstens naturbilder. Börje Wiktorsson arbetar mer naturalistiskt redogörande i sin skickligt behandlade "Skål med kursbår".

Summariskt sammanfattande form och harmoniskt dämpade färger finner vi i Liljan Granquist-Franssons figurmålningar och med poetisk sensibilitet har Tage Jonson målat en svit gråtonade bilder, "Kring vilen". Bra atmosfärsskildring kännetecknar också Jerry Grönbergs "Fiskebodan". Med en rik variation av gråtoner och dynamisk rörelse målar Barbro Lundqvist suggestiva men svåridentifierbara bilder. Kraftfull kolorit och bildytans uppdelning i geometriska plan finns i Carina Andersens "Draken" medan Karl Kaage delat upp sina landskapsmotiv i organiskt fria former som lyser i starka elementarfärger och Bronislav Lasota i postkubistisk anda gjort dekorativa kompositioner. Starkt lysande är också färgerna i Marion Belin-Lundquists roande och naivistiskt berättande "Familjehögtiden".

Bland grafiken lade jag särskilt märke till Margareta Kinnmanns litet dunkla och säkert gjorda etsningar, Urban Sjöbergs litografiska svit av mannen som raserar huset och Thomas Gustavssons suggestiva miniatyrlandskap. Per Wikströms akvatint av flickan i fönstret är också väl värd att framhållas.

BILDVÄVAR

Flera utställare visar bildvävar. Christina Lerwalls "Kosterö" är en bra översättning av ett naturintryck till textilt material och Lena

Hultmans "Rampfeber" är rolig. Dekorativ är Birgit Maria Sjöholms "Hjortronland" och raffinerat elegant Ulla Matssons "Havet", en linnedamast. Och som vanligt imponerar Ingmarie Bergglin-Jacobsson med sitt broderi. Denna gång visar hon en nå-

got hårt konturerad klippformation, "Alkberget".

Bland dem som arbetar tredimensionellt finner vi Marianne Hall med de karaktäristiska, uttrycksfulla små lerfigurerna. "Frihet för de fångna", Lisbet Grando med känsligt gjorda och

betydelsebärande äggformer, Helge Kolsvik med naivistiska, kantiga figurer och Inger Tervald med en formalt sluten och innerlig träskulptur av mor och barn, "Trygghet", för att endast nämna dem jag fäste mig mest vid.

LASS LASSEN